THEOLOGISCHE SAMMELHANDSCHRIFT

Entstehungsort unbstimmt, 15. Jh.

Seite 69v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31296
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">

ymo hoc vnicū reputare gaudiū ꝗ affli
gens te doloribus non parco tibi. Sicut
dilexit me pr̄. et ego vos diligo, dixit di
lectis discipulis meis, quos vtq; no misi
ad gaudia tpalia sz ad magna certamina
no ad honores sz ad despectiones, no ad
otiū sz ad labores, no ad requiem sz ad
asserendū fructū multū in patia. Bo
memento fili mi verborū. Finemit.

De neglectu oīū cātūrē vt creator possit

XXXJ. Omne bonū indigeo adhuc maiori
grā. si debeam illuc puenire vbi
me nēo poterit ut ulla creatura
impedire. Nam ꝗdiu res aliqua me
retinet: no possum libere ad te volare.
Cupiebat libere volare qui dicebat.
Quis dabit mi penas sicut colube et vo
labo z requiescam. Quid simplici oculo
quietius, et quid liberius mil desidānti
in terris. Oportz igitur omnē sup̄ tōtā
creatūrā et se ipm̄ perfēte deserere, et in
excessu mētis stare et videre te creatorē
omn̄. cū creatur nihil sile hre, et nisi
quis ab oīb̄ creatur fuit expeditus.
no potit libere intendere diuinis. Ideo et
pauci inuenit contemplatiui. qz pauci scit
se a peritur z creatur ad plenū seques
trare. Ad ho magna requirit gracia